

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Kucharczyk
Protokolant	st. sekr. sądowy Beata Brocka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w sprawie **W. M.**

zażaleń wniesionych przez skazanego i obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 19 sierpnia 2015 r., sygn. akt II K 113/15

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. umorzył postępowanie w sprawie II K 113/15 wobec skazanego W. M.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego. W uzasadnieniu wskazał, iż w ocenie sądu po dokonaniu analizy dat wydania poszczególnych wyroków, jakie zapadły wobec skazanego oraz dat popełnienia przez niego przestępstw w niniejszej sprawie nie ma podstaw do wydania wyroku łącznego. Występuje bowiem ujemna przesłanka do wydania kary łącznej wykazana w art. 85 kk, bowiem warunek nieprzedzielenia czynów zabronionych wyrokami nie został spełniony poprzez fakt, że przestępstwo objęte wyrokiem o sygnaturze II K 415/14 nastąpiło już po dacie wydania wyroku skazującego o sygnaturze II K 143/09. Wskazał, iż pozostałe okoliczności podane we wniosku przez skazanego pozostawały bez znaczenia dla niniejszego postępowania, wobec brzmienia mających zastosowanie dotychczasowych przepisów, a w tej sytuacji sąd na zasadzie art. 572 kk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Obrońca skazanego zaskarżył powyższe postanowienie w całości i zarzucił:

1. „obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 85 k.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej co do kary pozbawienia wolności wynikających z wyroku Sądu

Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 143/09 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 25 lipca 2014 roku, sygn. akt II K 415/14,

2. obrazę przepisu postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 575 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy w niniejszej sprawie zachodzi potrzeba wydania wyroku łącznego.”

Tak argumentując obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i wydanie wyroku łącznego zgodnie z wnioskiem skazanego ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu.

Skazany zaskarżył powyższe postanowienie „wnosząc na podstawie art. 569 k.p.k. w związku z art. 85 k.k. zgodnie z nowelizacją ustawy z dnia 20 marca 2015 r., a także zgodnie z art. 570 k.p.k. w związku z art. 69 k.k. o połączenie jednostkowych kar zarządzonych wyrokami sądu oraz warunkowe zawieszenie kary łącznej”. Skarżący wskazał, iż spełnia przesłanki określone w art. 17 ustawy nowelizującej, ponieważ „postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2015 r. skazany został prawomocnym postanowieniem warunkowo umorzonym postępowaniem, skazany po 1 lipca 2015 r.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia skazanego i jego obrońcy nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Jak wynika z analizy akt sprawy W. M. domagał się wymierzenia kary łącznej za przestępstwa, za które skazany został wyrokiem z dnia 18 stycznia 2010 r., sygn. akt II K 143/09 oraz wyrokiem z dnia 25 lipca 2014 r., sygn. akt II K 415/14. Zatem we wskazanych sprawach kary prawomocnie orzeczone zostały przed dniem wejścia ww. ustawy w życie, więc zastosowanie w niniejszej sprawie znajdują przepisy kodeksu karnego w dotychczasowym brzmieniu. Nie zmienia tego podnoszona przez skarżącego okoliczność orzeczenia wobec niego w dniu 19 sierpnia 2015 r. umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego, gdyż orzeczenie takie nie jest wyrokiem skazującym.

Jak słusznie zatem ustalił Sąd Okręgowy przesłanki do orzeczenia kary łącznej wynikające z dotychczasowego brzmienia art. 85 kk nie zostały spełnione. W. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 25 lipca 2014 r., sygn. akt II K 415/14 za czyny popełnione w okresie od dnia 10 stycznia 2014 r. do 10 lutego 2014 r. Przestępstwo to popełnione zatem zostało po dacie wydania wyroku skazującego w sprawie o sygnaturze II K 143/09. Wobec czego do zarzucanych naruszeń w procedowaniu Sądu I instancji nie doszło, a zarzuty skarżących nie zasługiwały na uwzględnienie.

Z tych przyczyn orzeczono jak na wstępie.